

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 280

гр. Благоевград, 13.03.2023 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в закрито заседание на тринадесети март през
две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Катя Бельова

Членове: Лилия Масева
 Анета Илинска

като разгледа докладваното от Катя Бельова Въззивно частно гражданско
дело № 20221200500837 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по реда на чл.274 ал. 1, т. 2 от ГПК, във връзка с чл.
121 от ГПК, въз основа на подадената от А. Д. М., ЕГН ***** от адрес, в качеството си
на баща и законен представител на Д А.ова М.а, родена на р.д., чрез адвокат Г. Ю., насочена
против Определение №353/21.06.2022 г. на РС – Сандански по гр.д. №459/2022 г.

С атакувания акт е прекратено производството по делото пред РС – Сандански и същото е
изпратено по подсъдност на РС – Б..

Недоволен от атакуваното определение е останал жалбоподателя, който го намира за
незаконосъобразно, излагайки подробни съображения в тази насока. Настоява за неговата
отмяна и връщане делото на РС-Сандански за продължаване на следващите се
съдопроизводствени действия.

Въззиваемата оспорва жалбата като неоснователна и поддържа обжалваното определение, за
което също подробно се аргументира.

Частната жалба е депозирана в установения от закона срок, от лице имащо правен интерес от
обжалването и срещу акт, който подлежи на инстанционен съдебен контрол. Поради това се
явява допустима.

Съдът намира, че частна жалба е подадена в срока по чл. 275 ал.1 от ГПК и е процесуално
допустима, но разгледана по същество е неоснователна.

Съдът, след като прецени наведените от страните доводи, при съобразяване на акта, чиято
отмяна се иска, закона и всички доказателства по делото, намира за установено от
фактическа и правна страна следното: Действително разпоредбата на чл.127, ал. 2 СК сочи
за компетентен да разгледа спора относно местоживеенето на децата, упражняването на
родителските права, личните отношения с тях и издръжката им – РС по настоящия адрес на
детето. За определяне на местнокомпетентния първостепенен съд меродавно се явява

мястото, където е обичайното **фактическо** пребиваване на детето.

От материалите по делото се установи, а и жалбоподателят не оспорва, че от м. март 2022 г., въззиваемата В. В. напуснала заедно с детето Д М.а дома на А. М. в с. П. и се преместила при майка си в гр. Д., обл. Видин. От доказателствата по делото се установява, че детето е записано да посещава детска градина. Към момента на предявяване на исковете – 05.05.2022 г. мястото на пребиваване на детето е в гр. Д..

Чрез правилата на местната подсъдност, законът посочва, пред кой между различните районни или окръжни съдилища следва да бъде предявен искът. Изборната местна подсъдност представлява предоставена от закона на ищеца възможност само и единствено по негов избор да предяви иска си и пред друг съд, който не е местно компетентния да разгледа спора по правилата на общата местна подсъдност, когато са налице посочените критерии, свързани с особения предмет на делото. Съгласно чл. 112 от ГПК, исковете за издръжка по чл. 143 от СК, освен по постоянния адрес на ответника, могат да се предявят и по постоянния адрес на ищеца. Очевидно е, че се касае за специална процесуална привилегия по делата за издръжка, които от една страна винаги са подсъдни на районен съд, независимо от цената им, а от друга могат да бъдат и завеждани по постоянния адрес на ищеца. Тази привилегия е предвидена с оглед социалното значение на иска.

От посочените правила относно общата и изборната подсъдност и съобразно критерия – постоянен адрес на страна по делото, са въведени изключения с особени правила, предвидени в специален закон, уреждащ определени обществени отношения, вкл. процесуалния ред за защитата им, а именно СК. Споровете относно родителските права, относно разногласие между родители и дете, относно съвместното живеене на родителите и децата им, относно разногласие между родители за пътуване на дете в чужбина, отношенията на детето с близки, ограничаване на родителските права и лишаване от родителски права, както и издръжката на детето и мерките относно личните отношения между родителя и детето се разрешават от районния съд по настоящия адрес на детето - чл. 123, ал. 2; чл. 124, ал. 3; чл.126, ал. 2; чл. 127, ал. 2; чл. 127а, ал.2; чл.128, ал. 1 и чл. 133, ал. 1 от СК.

В случаите, когато законът разпорежда, определени искове да бъдат заявени по настоящия адрес на дете, за такъв се приема неговото **фактическо местопребиваване** към момента на предявяването на исковете, изхождайки от характера на съдебното производство по споровете във връзка с дете, в което основната цел е закрилата на интересите на детето. Определянето на специална местна подсъдност по тези спорове, изключваща общата такава по чл. 105 ГПК, респ. чл. 112 ГПК, е обусловено именно от тази цел – спорът да бъде разгледан от районния съд, който има най-добра възможност да прецени този интерес, а при нужда – да го изслуша, без детето да бъде принуждавано да изминава голямо разстояние и да променя ежедневието си, поради което се държи сметка за неговото пребиваване, което е свързано и с последващите процесуални действия по разглеждането на спора.

Съгласно разпоредбата на чл.127 СК, спорът относно родителските права се решава от съда по настоящия адрес на детето и субсидиарното прилагане на §1, т.15 от ДР на Закон за

закрила на детето, според който настоящ адрес на дете е адресът, на който то пребивава. Посочената подсъдност е съобразена с необходимостта да се установи в производството обичайна среда на живот на детето и кореспондира с основната цел за закрила на детето и в частност за съблюдаване на неговия най-добър интерес. Според съдебната практика, обективизирана в определение №188/17.04.2019 по ч.гр.д. №1331/2019 г. на ВКС, ГК, IV г.о., определение № 185/23.04.2013 г. по ч.гр.д. № 2198/2013 г. на ВКС, II г.о. и др., преценката за местната подсъдност на делото не следва да е формална, основана на временното местопребиваване на детето на даден адрес, а да е съобразена с трайното негово фактическо пребиваване, вкл. с мястото, където то посещава учебно заведение, има личен лекар и т.н.

Следователно, при спор кой е местно компетентният съд да разгледа иск относно родителските права, следва да се преценява къде е било фактическото пребиваване на детето при подаване на исковата молба, за да бъде установена неговата обичайна среда на живот.

Местната подсъдност по разглежданите искове изключва общата подсъдност по чл. 105 ГПК, респ. чл. 112 ГПК, тъй като е подчинена на закрилата интересите на детето, поради което административните действия на родителите, с които те декларират един или друг настоящ адрес на детето, не могат да имат значение за определяне на компетентния съд, доколкото следва да се държи сметка за фактическото пребиваване на детето, във връзка с последващите процесуални действия при разглеждане на спора.

Като е съобразил горното, РС е процедирал в пълно съответствие с материалния и процесуален закон, което налага потвърждаването на атакувания акт.

Водим от горното, Благоевградският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение №353/21.06.2022 г. на РС – Сандански по гр.д. №459/2022 г., с което е прекратено производството по делото и същото е изпратено по подсъдност на Районен съд – гр. Б..

Определението може да се обжалва в едноседмичен срок от връчването му на страните пред ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____